

BAPTINFO

2026.

ÚTRAVALÓ A NYÁRRRA

„A bölcs tanítás az élet forrása”

(Példabeszédek 13, 14)

Tisztelt Olvasó!

A 2025/2026-os tanév utolsó Baptinfóját **Szilágyi Jázmin** történetével zárjuk, amely nemcsak egy tehetséges fiatal sikertörténete, hanem útravaló is a nyárra és a következő tanévekre.

Jázmin útja egy robotika-bemutatóval indult, ma pedig már Európa- és világbajnoki szinten versenyez a Baptista Szeretetszolgálat robotikacsapatának tagjaként. A Nagykun Baptista Oktatási Központ robotikacsapatának - amelynek Jázmin is tagja – legújabb eredménye, hogy 2026. június 3–6. között Bécsben, a junior robotika Európa-bajnokságon ezüstérmet szerzett *Rescue Maze* kategóriában.

Jázmin története arra emlékeztet bennünket, hogy a tehetség sokszor kereséssel, próbálkozással és kitartással bontakozik ki igazán. A baptista fenntartású intézményekben sok ilyen kíváncsi, értékes és jövőformáló fiatal tanul. Mögöttük pedig ott áll az a sok éve épülő, megbízható és kiszámítható szolgáló közösség, amely egymásra támaszkodva, egymást segítve, egy

emberként dolgozik a fiatalokért és a jövő nemzedékéért – olyan értékek mentén, amelyeket nem lehet egyik napról a másikra megkérdőjelezni vagy felülírni.

Ezzel a beszélgetéssel kívánunk mindenkinek nagyon kellemes pihenést, feltöltődést és inspiráló nyarat. Jázmin példája bátorítás mindannyiunk számára: merjük keresni az utunkat, és higgyünk abban, hogy egy jókor érkező lehetőségből akár életre szóló hivatás is születhet.

Egy lány, aki a robot fejével gondolkodik, de az emberekért dolgozik

Szilágyi Jázmin, a „Felfedezettjeink 2026” fődíjasa a robotikáról, csapatmunkáról, kitartásról és arról, hogyan válhat egy bemutatóból életre szóló út

Kilencévesen egy robotika-bemutatóra ment el, ahová eredetileg a barátnője hívta. Ma már a Baptista Szeretetszolgálat robotika csapatának tagjaként RoboCup Junior Európa- és világbajnokságokra készül, Rescue kategóriában fejleszt robotokat, és hosszú távon is ebben a világban képzeli el a jövőjét. Szilágyi Jázmin 2026. március 28-án, a XVII. Kárpát-medencei Tehetségnapon Budapesten, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium dísztermében, Dr. Sulyok Tamás köztársasági elnök jelenlétében vehette át a „Felfedezettjeink 2026” pályázat fődíját.

Az elismerés mögött versenyek, felkészülések, tesztelések, nemzetközi sikerek és nagyon sok csendes munka áll. De legalább ennyire fontos benne egy támogató család, egy megtartó műhely, egy összetartó csapat és egy mentor, aki nemcsak robotikát tanít, hanem gondolkodásmódot is formál. Jázmin története arról is szól, hogyan válhat a tehetség lehetőségből felelősséggé, a kíváncsiság pedig valódi útravalóvá.

A bemutatóból szakkör lett, a szakkörből műhely, a műhelyből pedig olyan közeg, amelyben Jázmin évről évre komolyabb kihívásokkal találta szembe magát. A kezdeti bizonytalanságtól a nemzetközi versenyekig vezető út nem egyetlen nagy felismerés története, hanem sok apró lépés: próbálkozása, tanulása, kitartása és egyre mélyülő elköteleződése.

Emlékszel arra a pillanatra, amikor először érezted azt, hogy a robotika nemcsak érdekes, hanem igazán a te világod?

Nem hiszem, hogy ez csak egyetlen pillanat volt, hanem inkább egy folyamat.

Emlékszem, hogy az elején többször elbizonytalanodtam, hogy képes vagyok-e ezzel foglalkozni. Láttam, hogy a haladó csapat mennyire elké-

pesztő robotokat épít, ami teljesen lenyűgözött. Számomra akkor még az a szint elérhetetlennek tűnt, de izgalmasnak is. Mentorom tudása, tanítása és kiváló személye miatt lettem egyre lelkesebb. Szüleim is mindig biztattak, hogy legyek kitartó, hiszen nem lehet azonnal mindent elsajátítani, hanem idő kell hozzá.

2020-ban, az online oktatás alkalmával kezdett el velem külön foglalkozni a mentorom, és még egy LEGO robotot is hazavihettem, hogy tud-

jak vele feladatokat megoldani. Ezt kifejezetten élveztem.

Így talán szépen fokozatosan egyre jobban be-szippantott a robotika világa, és csak később eszméltem rá, hogy mekkora fanatikus lettem.

Kilencéves korod óta foglalkozol robotikával. Mi az, ami ennyi év után is újra és újra lelkesít benne?

A robotika egy rendkívül szerteágazó tudományág, amelyben szinte lehetetlen mindent megtanulni. Mindig van hová fejlődni, mely az egyik fő motivációm, mindig jön egy jó ötlet, amellyel fejlettebb lesz a robot.

Évről évre új kihívások elé állítjuk magunkat, így nincs lehetőség megrekedni egy adott szinten.

Sok minden egyéb inspirál abban, hogy ezzel foglalkozzak. A projektekben elért folyamatos előrelépés, a közös gondolkodás egy szituáció megoldásán, valamint a csapattal megélt pillanatok, amelyeket semmiért sem cserélnék el. A robotika iránti érdeklődésem annyira erős, hogy biztos vagyok benne, hosszú távon is ezzel szeretnék foglalkozni.

A mentorommal és a csapattársaimmal egy összetartó, támogató közösséget alkotunk. Segítjük egymást, együtt fejlődünk, és mindig számíthatunk a másokra. A műhelyben ráadásul a kemény munka mellett sokat nevetünk és jó hangulatban telik a felkészülés.

A Rescue kategóriák katasztrófhelyzeteket modelleznek. Mit szeretsz ebben a kihívásban: a programozást, a problémamegoldást, a versenyhelyzetet vagy azt, hogy ennek valódi társadalmi haszna is lehet?

Több dolog is van, amit szeretek ebben a kihívásban. Motiváció, hogy amit most csinálok később egy olyan szintre vihet, hogy társaimmal robotok segítségével életet menthessünk. A mentő robotok olyan területeken is alkalmazhatóak, amelyek az ember számára veszélyesek.

Kedvenc időtöltésem, amikor a robotot fejlesztjük. A műhelyen kívül is szinte mindig feltáratlan megoldásokat keresek, amely előrébb vihetné a projektünket. A programozás már kisebb kortól kezdve a kedvencem, hiszen érdekes a robot fejével gondolkodni. De 3D terveket is szeretek készíteni, ezeket összeszerelni. Érdekes látni, hogy mennyi mindent létre lehet hozni.

A versenyek különleges emlékként élnek bennem, mindegyiknek megvan a maga története. Az évek során mindig versenyképesek voltunk, így külön izgalmas az is, hogy mennyi csapat figyeli a versenyen a futamainkat. Nagyszerű alkalom ez arra is, hogy megtapasztalhassuk, hol tart a projektünk a többi csapatéhoz képest. A bizottság minden évben törekszik arra, hogy újítsanak az összetett kihíváson, és fejlődésre ösztönözzék a csapatokat.

A kívülálló gyakran csak a verseny pillanatát látja: a robot elindul, döntéseket hoz, teljesít vagy hibázik. A műhelyben azonban minden mozdulat mögött hosszú fejlesztési folyamat van. Jázmin

szerint a hibák nem feltétlenül bosszúságot jelentenek, sokkal inkább tanulási lehetőséget.

Amikor egy robot nem azt csinálja, amit szeretnél, mi történik előbb: bosszankodsz, nevelsz, vagy azonnal hibát keresel?

Alapvetően egy nyugodt személyiségnek tartom magam, nem jellemző rám, hogy bosszankodjak egy hiba miatt. Nagyon összetett rendszert építettünk ki, így előfordul, hogy a robot mást csinál, mint amit szeretnénk. A megoldáson mindig izgalmas feladat gondolkodni, rengeteget lehet tanulni, és fontos, hogy időben megtaláljuk az esetlegesen fejlesztésre szoruló részeket. Természetesen nevetni is tudok ezeken a hibákon, hiszen sokszor nagyon apróságokon múlik az, hogy a rendszer működik-e vagy sem.

A világbajnoki és Európa-bajnoki dobogók mögött rengeteg munka van. Mi az, amit a kívülállók talán nem látnak ebből a felkészülésből?

Több ilyen dolog is van. Rengeteg tesztelés, próbálkozás és elvetett irány áll egy-egy konstrukció mögött. Megesik, hogy egy jónak tűnő ötletet a későbbiekben elvetünk. Fontos, hogy sokat tudjunk tesztelni, hiszen akkor jönnek ki a hibák, ha minél több szituációban láthatjuk a robot működését.

Úgy tapasztaltam, hogy minél magasabb szintre érünk, annál több nehézséggel is kell megküzdenünk. A kívülállóknak idegen lehet egy ilyen erős szakmai egységnek a működése. Ahhoz, hogy egy ilyen magas szintet tudjunk képviselni, fontos, hogy összetartsen a csapat és ne alkudjunk meg. Célunk kiszűrni a negatív tényezőket és támogató környezetben dolgozni, hogy minél magasabb szintet tudjunk képviselni.

Az idő beosztása is fontos, hiszen mindig csak egy évünk van a fejlesztésre. Így a versenyek után megbeszélünk egy reális célkitűzést a jövőre nézve, amihez lelkesen tartjuk magunkat.

Volt olyan verseny vagy pillanat, amikor valami nagyon nem sikerült elsőre, mégis abból tanultál a legtöbbet?

Egy versenyre nem tudok úgy gondolni, hogy nagyon nem sikerült, mivel összességében minden verseny jól alakult. Pillanatokat viszont tudnék kiragadni, melyekből sokat tanultunk. A futamok előtt több, akár apróságnak tűnő dolgokat kell pontosan átnéznünk ahhoz, hogy a robot valóban azt a működést hozza, amire építettük és programoztuk. Ehhez több protokollt is elvégzünk futam előtt.

Előfordult már ugyan, hogy a pontosságra és apró részletekre fókuszálva egy alap dolog maradt el. 3 éve egy Európa-Bajnokságon ferdének véltük az egyik kereket, és nagyon pontosan szerettük volna feltenni a robotra. Annyiszor szedtük le és tettük vissza azt a szegény kereket, hogy a futam közben kiesett. Egy másik versenyen pedig rengeteg időt töltöttünk precíz kalibrálással, amit végül elfelejtettünk áttölteni a robotra.

Mindkét eset jól mutatja, hogy mivel sok dologra kell figyelni és mindig a pontosságra törekszünk, így megeshet, hogy valami elmarad. Viszont ezeket a bakikat később már biztosan nem ejtjük meg, hanem tanulunk belőlük, és egyre kevesebbet hibázunk.

A „Felfedezettjeink 2026” fődíj egyszerre személyes elismerés és közösségi visszajelzés. Milyen érzés volt átvenni?

Hatalmas megtiszteltetés, hogy egy ilyen rangos díjat kaphattam. Egyben fontos visszajelzés is, hogy jó úton haladok, és hogy a befektetett munkámat külső szemmel is értékesnek tartják. Nagyon hálás vagyok mindazoknak, akik nekem ítelték ezt az elismerést.

Arra is gondoltam, mennyire szerencsés vagyok a rengeteg támogatásért, amit a mentoromtól, a csapattársaimtól és a szüleimtől kapok, valamint azért is, hogy a Baptista Tehetségsegítő Tanács támogatta a jelölésem. Amikor elfoglaltam a helyem, egy kicsit izgultam, látva, hogy milyen tekintélyes személyek és mennyi tehetséges fiatal vesz körül.

Úgy érzem, ez a díj valójában mindenkié, aki őszintén hisz bennem és segít nekem. Akkor is és most is nagy örömmel tölt el, hogy ott lehettem, és hogy ennyien állnak mellettem az utamon.

Mit jelent számodra az, hogy tehetségesnek tartanak? Inkább motivál, vagy néha nyomást is jelent?

Számomra motiváló, ha valaki tehetségesnek tart és elismeri a munkámat. Ez inkább megerősítés, mintsem egy nyomás. Olyan közösségben igyekszem dolgozni és fejlődni, ahol támogatás, inspiráció és közös célok vannak, mert ez segít abban, hogy a csapattal a legtöbbet kihozzuk magunkból.

Ezt nem szeretném teherként megélni, inkább egyfajta megtiszteltetésként tekintek rá. Számomra ez egy visszajelzés arról, hogy jó irányba haladok, és egyben felelősség is, hogy ezt a bizalmat továbbra is kiérdemeljem.

Családi háttér: „Mi soha nem erőltettünk rá semmit”

A tehetségtörténetek mögött gyakran láthatatlan családi munka áll: biztatás, szervezés, izgulás, csomagolás, hazavárás, figyelem. A Törökszentmiklóson élő család Jázmin három öccsével együtt a fiatal fejlesztő leleglekesebb rajongói. A szülők azonban nemcsak a sikereket látják, hanem azt a folyamatot is, amelyben lányuk céltudatosabbá, magabiztosabbá és kitaróbbá vált.

Mikor vették észre először, hogy Jázmin különösen érdeklődik a logikai, műszaki vagy alkotó feladatok iránt?

Visszagondolva, már egészen kicsi korában sem a babázás érdekelte. Az elemes játékokból pedig rendszerint kiszerezte az elemet. Mindig szívesen segített apukájának szerelni, barkácsolni. Kisiskolás korában kreatív oldala is megmutatkozott. Meséket írt. Egy meséjével az iskolai a Ki mit tud? versenyen I. helyezést ért el. Emellett színjátszó szakkörre járt, amit nagyon szeretett.

Szülőként hogyan lehet jól támogatni egy tehetséges gyereket úgy, hogy közben gyerek is maradjon?

Mi soha nem erőltettünk rá semmit. Persze finoman terelgetjük, véleményt formálunk, hisz ez a szülő feladata. A robotika már nem csak egy

szakkör, az élete részévé vált. Támogattuk ezen az úton és tesszük azt a mai napig is.

A család számára a versenyek nemcsak eredményeket, hanem különleges hétköznapiakat is jelentenek: utazások előtti készülődést, online követett futamokat, hazatéréseket, beszámolókat. A siker náluk nem feltétlenül hangos ünneplés, inkább szeretetteljes otthoni figyelem.

A nemzetközi versenyek, utazások, felkészülések biztosan sok szervezést igényelnek. Mi a családi háttér munkája része, amit a külvilág nem lát?

Igazság szerint a csapat mentora, Abán Csaba érdeme a szervezés. Mindig, mindent gondosan előkészít, megszervez. Mi szülők pedig mindig pontos instrukciókat kapunk az utazások előtt. Bizalommal támaszkodunk rá. Persze ilyenkor itthon is nagy a sürgés-forgás, a kistesók is segítenek pakolni.

Hogyan kezelik otthon a sikereket? Nagy ünneplés van, vagy inkább csendes öröm?

A versenyek után szeretettel várjuk haza Jázmint. A kedvenc sütijét, ételét szoktam ekkor elkészíteni, ő pedig sokat mesél az átélt élményekről.

Mi az a tulajdonsága, amelyet a versenyeredményeknél is fontosabbnak tartanak?

A legfontosabb, hogy helyén maradt az értékrendje.

Az iskolában: csendes jelenlét, eredeti ötletek

Az osztályfőnök, Duli Annamária egy másik oldalról mutatja be Jázmint. Az iskolai közegben csendes, figyelmes, megbízható diákként jelenik meg, aki akkor szólal meg, amikor valódi gondolata van.

Milyen személyiség Jázmin az osztályközösségben és miben látja legnagyobb erejét az eredményein túl?

Jázmin nagyon reális személyiség, inkább csendesebb, visszahúzódóbb, de mindig eredeti ötleteivel hozzájárul a közösség munkájához. Jázmin legnagyobb ereje az eredményein túl a személyiségében rejlik: csendes kitartása és belső motivációja példaértékű. Kiemelkedő az igazságérzete, és bátor módon kiáll a helyes értékek mellett. Problémamegoldó gondolkodása mellett empátiája és segítőkészsége is erősen jelen van. Nem a külső elismerés hajtja, hanem a tudás iránti valódi érdeklődés. Ez a stabil belső iránytű hosszú távon is megbízható alapot ad számára.

A mentor szemével: „Nemcsak végrehajtó szereplő, hanem aktív gondolkodó”

Abán Csaba neve egyet jelent a robotikával és azzal a hihetetlen sikerszériával, amelyet 2010-ben szakkörként abban a nyírbogdányi általá-

nos iskolában indított el, ahol egykor maga is diák, később pedig tanár volt. Az eredetileg matematika–technika–informatika szakos tanár számos elismerés mellett 2025-ben megkapta a tehetséggondozás legrangosabb hazai elismerését „Bonis Bona – A nemzet tehetségeiért díj”-at.

Jázmin történetében az ő szerepe nem csupán szakmai háttér. Mentoraként közelről látta, hogyan lesz az érdeklődésből elköteleződés, az elköteleződésből tudás, a tudásból pedig világszinten is értékelhető teljesítmény.

Jázmin mentoraként hogyan látod, mi különbözteti meg őt a többi tehetséges versenyzőtől?

Jázmin a világszinten is kiemelkedő tehetségek közé tartozik. Talán az adhat igazán objektív és érdekes összehasonlítási alapot, ha azokhoz a fiatalokhoz mérjük, akik ugyanilyen szinten kvalifikáltak. Jázmin jelenlegi csapatában hárman dolgoznak együtt. Szakmai tudásuk, vagy a robotikához szükséges személyiségjegyek alapján nem is lehet őket rangsorolni, mindannyian kiválóak. Mindegyiküknek vannak speciális, kiemelkedő tulajdonságai, amelyekkel a közös munka során kiegészítik és segítik egymást.

Jázmin különösen erős a magas szintű, elvont gondolkodásban. Gyakran képes más szemszögből megközelíteni egy problémát, és olyan megoldási irányokat felvetni, amelyek egy fejlesztés kritikus pontjánál nagyon hasznosak lehetnek.

Ez a fajta gondolkodás különösen értékes a robotikában, mert itt nemcsak az számít, hogy valaki jól épít és programoz, hanem az is, hogy képes-e komplex rendszerekben gondolkodni, összefüggéseket meglátni, és új megoldásokat keresni akkor is, amikor a megszokott utak már nem működnek.

A robotika kívülről sokszor látványos technikai teljesítménynek tűnik: megépül egy szerkezet, elindul egy robot, lefut egy versenyprogram. Abán Csaba szerint azonban a kiemelkedő eredmények mögött legalább ennyire ott van a személyiség: a kudarctűrés, a fejlődni akarás, az alázat és az a képesség, hogy valaki pontosan lássa, mennyi mindent kell még megtanulnia.

A robotikában mennyire számít a technikai tudás, és mennyire a versenyző személyisége?

Úgy gondolom, hogy a tehetségek kibontakozása során ez a két tényező okozati összefüggésben áll egymással. A technikai tudás elérésének lehetősége gyakran összemosódik azzal, hogy egy diák milyen kognitív képességekkel rendelkezik, viszont a robotikában ez önmagában kevés a sikerhez. A tanulással kapcsolatos alapvető képességek csak kiinduló pontot jelentenek. A világszinten is kiemelkedő tehetségek eredményei mögött kitartás, frusztrációtűrés, fejlődésorientált szemlélet, a tudományos munka tisztelete és a hozzá tartozó szakmai alázat áll. Tapasztalatom szerint ők látják a legpontosabban, hogy mennyi mindent kell még tanulniuk, akkor is, ha technikai tudásukkal már a világ élmezőnyébe tartoznak.

Egy robotikacsapatban nem elég, ha több ügyes diák ugyanabban a teremben dolgozik. A valódi csapatmunka ott kezdődik, amikor a tagok nem egymás mellett, hanem egymással gondolkodnak. Amikor egy ötlet nem attól lesz értékes, hogy ki mondta, hanem attól, hogy előrébb viszi-e a közös munkát.

Milyen egy jó robotikacsapat belső működése? Mikor lesz több, mint ügyes gyerekek csoportja?

Egy közösség attól válik igazán csapatná, hogy a tagjai nem egymás mellett dolgoznak, hanem valóban együtt gondolkodnak. A robotika rendkívül komplex terület, ezért nagyon fontos, hogy

a csapattagok felismerjék egymás erősségeit, és ezekre tudatosan építsenek. Az egyéni erősségek tudatos kezelése és a csapattagok egymás iránti tisztelete teremti meg azt a bizalmi légkört, amelyben valódi együttműködés alakulhat ki. Egy csapat akkor lesz több, mint ügyes gyerekek csoportja, amikor kialakul a közös felelősség. Amikor nem az számít, hogy kinek az ötlete valósul meg, hanem az, hogy a robot és a csapat egésze fejlődjön. A jó csapatban a különböző képességek összeadódnak, és közös teljesítményé válnak.

Jázmin sikere mögött mennyi önállóság van? Mennyire hoz saját döntéseket a fejlesztésben és a versenyhelyzetekben?

Jázmin csapatba történő integrációját több éves egyéni fejlesztéssel alapoztuk meg. Mire bekapcsolódott a világversenyekhez kapcsolódó kutató-fejlesztő projektekbe, csapattársaihoz hasonlóan már megfelelő szakmai felkészüléssel rendelkezett. Jelenleg a tehetségfejlődés olyan magas szintjén van, amikor a továbblépés aránytalanul nagyobb erőfeszítést igényel. Jázmin sikereiben rendkívül sok önállóság van.

Ugyanakkor amikor csapatként fejlesztenek és versenyeznek, akkor a sok önálló teljesítmény rendszerbe szerveződése a hatékony együttműködés kulcsa. A robotok tervezésekor, építésekor

és programozásakor a csapat működése szerint minden probléma megoldására mindenki önálló javaslatot tesz, és közösen határozzák meg a helyes irányt. Az, hogy kinek az ötlete alapján indulnak el, helyzettől függően változik. A versenyeken ez az önállóság és együttműködés összhang még nagyobb jelentőséget kap. Ilyenkor a csapat speciális előkészületi és döntési protokoll szerint dolgozik, amely segíti, hogy nyomás alatt is gyorsan, átgondoltan és felelősen tudjanak dönteni. Jázmin ebben a rendszerben nemcsak végrehajtó szereplő, hanem aktív gondolkodó és döntéshozó csapattag.

Egy jó mentor számára talán az egyik legnagyobb öröm, amikor a tanítvány már nemcsak követi a megtanult utakat, hanem újakat is keres. Jázmin esetében ez a fajta gondolkodás Abán Csaba számára ma már nem meglepetés, hanem a közös munka természetes része.

Volt olyan pillanat, amikor Jázmin megoldása téged is meglepett?

Eleinte voltak olyan pillanatok, amikor meglepődtem Jázmin megoldásain. Ma már ez számomra szinte természetessé vált, tőle kifejezetten számítok arra, hogy egy problémára nem feltétlenül a megszokott irányból fog megoldást keresni. Nagyon értékes tulajdonságnak tartom, ha valaki nemcsak a jól bevált módszerekben gondolkodik, hanem több úton is megpróbál eljutni az eredményhez. Gyakran képes más szemzőgből ránézni egy problémára, és olyan ötletet felvetni, amely elsőre talán szokatlannak tűnik, de a fejlesztés szempontjából nagyon hasznos lehet. Amikor ilyen helyzet adódik, ezt csapaton belül is igyekszünk tudatosítani és kiemelni, mert fontos, hogy a tehetségek felismerjék egymás erősségeit.

A „Felfedezettjeink 2026” fődíj ebben a folyamatban nem lezárás, hanem megerősítés. Abán Csaba válaszából az is kiderül: az elismerés

nemcsak Jázminnak szól, hanem annak a közegnek is, amelyben a tehetség kibontakozhatott.

Mit jelent számodra, amikor egy tanítvány ilyen rangos elismerést kap?

Mindazon túl, hogy számára nagy megtisztetésnek tartom ezt az elismerést, és rendkívül büszke vagyok a mentoráltamra, úgy gondolom, egy ilyen rangos díjnak komoly üzenete és hatása is van. A tudományos eredmények mögött gyakran hosszú évek kitartó, a külvilág számára kevésbé látványos munkája húzódik meg. A kutatók többnyire a háttérben végzik munkájukat, eredményeik lényegét és jelentőségét pedig csak kevesen látják át igazán. A világszintű sikerek mögött sokszor nemcsak tehetség, hanem rengeteg gyakorlás, kísérletezés, kudarc, újraindítás és következetes munka áll, miközben az elismerések ritkábban, vagy csak később érkeznek meg.

Jázmin 14 éves kora óta versenyez az U19-es korosztályban, a világ legmagasabb szintű robotikai kihívásain. A körülményeket és az eredményeit figyelembe véve úgy gondolom, különösen fontos volt számára ez a külső megerősítés. Egy ilyen elismerés nemcsak a múltbeli teljesítményt értékeli, hanem erőt és hitet is adhat a folytatáshoz.

A szakmai zsűri részéről érkező megtiszteltetés mellett nagyon fontos megemlítenem azt is, hogy Jázmin jelölését a szintén kiemelkedő tehetségű csapattársai véleményezése alapján kezdeményeztük, és a díjnak vele együtt örültek. Ez különösen értékes, mert azt mutatja, hogy egyéni teljesítménye nem elszigetelt siker, hanem egy támogató, inspiráló közösségben született meg. Egy ilyen elismerés így nemcsak Jázmin számára jelent mérföldkövet, hanem a csapat és a tágabb közösség számára is fontos visszajelzés, ami alapján érdemes hinni a fiatal tehetségekben, és érdemes teret adni annak a munkának,

amelyből a jövő tudományos és technológiai eredményei születhetnek.

„A cél az, hogy a jövőben minél jobb mérnök váljon belőlünk”

Jázmin válaszaiból többször visszatér egy gondolat: a robotika nem csupán versenyeredményekről szól. A sikerek fontosak, de mögöttük ott van a tanulás, az alázat, az együttműködés és az a hosszabb távú cél, hogy a megszerzett tudásból egyszer valódi, hasznos mérnöki munka szülessen.

Szerinted milyen tulajdonság kell leginkább a robotikához: logika, türelem, kreativitás, csapatmunka vagy makacsság?

Szerintem a robotikához fontos, hogy valaki kitartó legyen, hiszen ez egy hosszú és folyamatos tanulást igénylő út. A kreativitás és logikus gondolkodás is elengedhetetlen a robotok létrehozásában. Viszont a műszaki irányultság mellett elengedhetetlen, hogy az ember jól tudjon csapatban dolgozni, hiszen közösen kell alkotni és a verseny is csapatverseny, nem pedig egyéni.

Az alázat és tisztelet fontos morális tulajdonság, hiszen a mentor, a csapattársak és a társaink tisztelete nélkül akkor sem válhatnánk eredményes-

sé, hogyha zsenik lennénk. Nem célravezető kizárólag versenyeredményeket kergetni, hanem a cél az, hogy a jövőben minél jobb mérnök váljon belőlünk.

Hinnie kell az embernek önmagában, a csapatban és mentorában is. Türelmesnek kell lenni, hiszen nem minden sikerülhet elsőre, hanem elhivatottsággal és teljes erőbedobással lehet magas szintre jutni.

Milyen érzés csapatban dolgozni úgy, hogy mindenkinek más ötlete, tempója és megoldása van?

Természetesen minden ember más, így mindenkinek megvan a saját gondolatmenete és ötlete. Fontos, hogy mindenkinek tudjuk érvényesíteni a saját elképzelését. Ez emeli a projektet egy magas szintre, hiszen mi nagyon jól kiegészítjük egymást, együtt mindig nagy újításokat tudunk létrehozni.

Jobb, ha több elképzelés is születik, amiből tudunk akár válogatni is. Nagyon könnyen meg tudunk egyezni, sosem jelentett problémát számunkra egy közös megoldás vagy döntés hozása. Jó érzés egy csapathoz tartozni és látni azt, hogy a társainknak mennyire jó ötletei és megoldásai vannak.

Ha egy fiatalabb gyerek most kezdene robotikával foglalkozni, mit tanácsolnál neki: mivel kezdje, és mitől ne ijedjen meg?

A robotikában fontos, hogy a gyerekeknél kiépüljön egy logikus gondolkodásmód. A LEGO robotok pont arra alkalmasak, hogy kezdetben felkészítsék őket a későbbi kihívásokra a grafikus és számukra érthető programozási felülettel. Alapot adnak nekik, amivel el tudják majd kezdeni a szöveges programozási nyelvek használatát is.

Fontos, hogy ne ijedjenek meg ha valami nem megy elsőre és legyenek kitartóak. Hogyha látnak fejlettebb, haladó robotokat, azt se elrettenésnek vegyék, hanem egy motivációnak, hogy azt a szintet is el lehet érni.

Hétköznapi logika, Rubik-kocka és a jövő robotjai

A robotika Jázmin számára nem ér véget a műhely ajtajában. A rendszerekben gondolkodás, a hatékonyság keresése, a logikus felépítés a mindennapjaiban is megjelenik. Kikapcsolódásként zenét hallgat, sakkozik, korábban horgolt, Rubik-kockázott, és fontos számára a családdal, barátokkal, csapattársakkal töltött idő is.

Amikor nem robotikával foglalkozol, mivel lehet téged igazán kikapcsolni?

Amikor nem robotikával foglalkozom, több dolog is segít kikapcsolódni. Sokszor zenét hallgatok, de nagyon szeretek sakkozni is a szüleimmel. Régebben többször horgoltam is, sőt készítettem plüssöket, amikor több időm volt.

Az öcsémmel annak idején megtanultuk kirakni a Rubik-kockát, több módszert is elsajátítottunk. A kocka kirakásával 30 másodperc alatti időket is elértünk -korábban még bekötött szemmel is ment, ma már ez nem biztos, hogy sikerülne.

Emellett a családdal és a barátaimmal töltött idő is nagyon kikapcsol. A beszélgetések és a közös pillanatok sokat segítenek a feltöltődésben. Fontosnak tartom az emberi kapcsolatok ápolását, mert ez a kiegyensúlyozottsághoz is hozzájárul, ami a robotikában is elengedhetetlen. Ide természetesen a mentorom és a csapattársaim is beletartoznak, és műhelyen kívül is számíthatunk egymásra.

Van olyan hétköznapi dolog, amiben ugyanúgy szeretsz rendszert, logikát vagy megoldást keresni, mint a robotikában?

Úgy érzem, hogy a hétköznapijaimban mondhatni mindenhol megjelenik a robotikáról hozott látásmódom. Szeretem előre kigondolni, hogy mit fogok csinálni az elkövetkezendő hetekben és a lehető leghatékonyabban tölteni a napjaimat. De a környezetemet is szeretem logikus szemmel nézni és megérteni, hogy mi történik körülöttem.

Ha egy napra bármilyen robotot építhetnél magadnak, ami a hétköznapi életedben segít, mi lenne az?

A leghasznosabb valószínűleg egy olyan robot lenne, amely azonnal meg tudja mondani, hol van egy tárgy, amit éppen keresek. Sok esetben hajlamos vagyok annyira „biztonságos” helyre elpakolni dolgokat, hogy utána én magam sem találom őket. Egy ilyen robot biztosan sok időt és keresgélést spórolna meg a mindennapokban.

Egy robot, amit szívesen megépítenél a jövőben?

Örülnék, ha majd egyszer egy éles helyzetben is bevethető Rescue robotot tudnánk építeni a csapattal. Hiszen most is azért dolgozunk, hogy a későbbiekben a társadalom számára is hasznos dolgot alkossunk.

Útravaló: tehetségből közös teljesítmény

Abán Csaba szerint Jázmin előtt sokféle út nyitva állhat, mert a robotikában megszerzett tudás nemcsak egy szakmához kötődik, hanem gondolkodásmódot is jelent: problémák elemzését, rendszerszintű látást, kreatív megoldáskeresést, kitartást és együttműködést.

Mit gondolsz, Jázmin tíz év múlva milyen területen tudná leginkább kamatoztatni ezt a tudást?

Szerintem Jázmin előtt nagyon sokféle út nyitva állhat. A robotikában megszerzett tudás nemcsak egy konkrét szakmához kötődik, hanem egyben gondolkodásmódot is jelent, melynek fontos részei a problémák elemzése, rendszer szintű gondolkodás, kreatív megoldáskeresés, kitartás és együttműködés. Ezek olyan képességek, amelyek tíz év múlva is nagyon sok területen értékesek lehetnek.

Jázmin a középiskola után mechatronikai mérnöki tanulmányokat tervez, és hosszú távon olyan mérnöki területen képzei el a pályáját, ahol a kutatás, fejlesztés és innováció kiemelt szerepet játszik. Úgy gondolom, hogy ez az irány különösen közel áll hozzá, mert nemcsak a meglévő tudás alkalmazásában erős, hanem abban is, hogy új összefüggéseket keressen, kísérletezzon, és saját megoldásokat dolgozzon ki.

Szilágyi Jázmin története nem attól különleges, hogy egy tehetséges fiatal díjat kapott.

Hanem attól, hogy megmutatja: a tehetség nem kész eredmény, hanem indulás. Kell hozzá kíváncsiság, rengeteg munka, támogató család, megtartó közösség, jó mentor és olyan csapat, amelyben az egyéni ötletekből közös teljesítmény születik.

A robotika Jázmin számára nem csupán verseny, hanem gondolkodásmód. Megtanította rendszerekben látni, hibákból tanulni, másokkal együtt dönteni, és olyan megoldásokat keresni, amelyek egyszer talán a versenypályákon túl, valódi helyzetekben is segíthetnek. A története ezért több mint sikertörténet: útravaló mindazoknak, akik most még csak keresik, mi az ő világuk. Mert néha egy életre szóló út valóban egyetlen bemutatóval, egy kíváncsi döntéssel és az első bátor lépéssel kezdődik.

Füzesi Brigitta

„Ragaszkodjatok ahhoz, ami jó.”

(12,9)

Legyen ez az íge bátorítás mindannyiunk számára a tanév végén! Őrizzük meg mindazt, ami érték, ami közösséget épít, ami szeretetből fakad, és ami a ránk bízott fiatalok jövőjét szolgálja.

